

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR
főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
HÍRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEK FELVEZÉSE KIADÓHIVATAL
FELVEZÉSEKÉRT: Jón F. Jón
& Co. 31. Fáb. Montmartré.
Londonban fogynak: Telex Jón
11. Bloomsbury Square.
Frankfurtban a M. Nemzetközi Kézíró
vezetékpostájának: Daube G. L. & Társ.,
Waldstr. 10. Frankfurt.
Egyéb: Danneberg I. L. Kumpferstr. Nr. 7.
Lukas M. Altdorf, L. Wollstr. Nr. 6-8.
Hannoverben és Vöhring L. Waldstr. 10.
Moskva Rudolf Sternstr. Nr. 2.
Oppeln A. Stubenauer Nr. 9.
Svájcban és Vöhring L. Waldstr. Nr. 14.
Zürichben: Orell, Füssli & Co.
és valamennyi hírdetési iroda.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.
Telefon száma 706.
KÉZÍRTÓKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA
CSAK BÉRMENYES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETESI DIJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre . . . 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
Egy fél évre . . . 20 kor. | Egy hónapra 3 kor 80 fill.
Külföldre: 3 hónap Németországba 12 korona.
Francia-, Olasz-, orosz-, török-, görög-, spanyol-
nyelvtudásúakra, Svájcra, Romániára és Szerbiára,
valamint azaz országokra, melyek a postaszerve-
zésükben tartoznak, negyedére 16 korona.
Egy szám ára 12 fill.

Mai számunk főbb közleményei:
Vezérközlemény: Katonák kivánságai és a parla-
ment egyéb munkái.
A holnap! tiszta.
Apponyi reklámja.
Wekerle és Bánffy.
A császár és Bánffy.
Mozgó képek.
Analízisek.
A székelykötés.
Társas: Szegedy Róza halála. Irta: Eötvös
Károly.
Keringő irta: Martos Ferenc.
Pencze. Irta: dr. Rodiczky József.
Regény: Ifjúgomb, szerelmem. Irta: Fren-
son Gusztáv.

Katonák kivánságai és a parlament egyéb munkái.

Karácsony előtt kezdték. Vízkereszt után végezték a nagy pihenőt a honatyák, s holnap újra rájuk közzönt a munkaidő. Ura összeül a képviselőház, amelynek az uralkodó csillagzat nem mint rosszul vélik, a kiegyezés kérdése lesz, hanem a katonai követelések dolga. Ez a sürgősebb, ez az égetőbb nekik és ez a veszedelmesebb nekünk. S a jó doktor módjára a jó politikus is mindig elsőben az akut bajok ellen védekezik. De azért a régiek és hosszán elhuzódó betegségeket is figyelni kell alaposan, s így közelről érint a másik kérdés is, az, hogy

Mi lesz a kiegyezéssel?

A forraságok után az első szó, a mi az új esztendőben a Házban elhangzik, a kiegyezést fogja érinteni. Ugy tudjuk, hogy napirend előtt Kossuth Ferenc kérdést tesz a miniszterelnökhöz a kiegyezés megkötéséről, s mivel már mindkét államban publikáltak a köles megtörténtét, egyenes, nyílt és világos nyilatkozatokot fog kérni. Széll Kálmán, a ki ma reggel jött haza Bécsből, nyilván azonnal fog felelni, de úgy sejtjük, hogy se nem egyenesen, se nem nyíltan, se nem világosan. Annnyit fog mondani mindössze, a mennyit nélküle is már rég tudunk, hogy a kiegyezés megvan ugyan minden részletében, de mivel a zárójegyzőkönyvek még nincsenek aláírva, ő se beszélhet róla. Majd néhány nap múlva, amit persze ismét Bécsben fog tölteni, bővebben nyilatkoznak. Addig várjon az ország. Ha öt évig tudott várni, várhat még öt napot.

Noha ez az okoskodás evidensen nem helyes (aki száz évet tudott élni, nem bizonyos arról, hogy még száz napot él, vagy csak száz percet is), ebben a pillanatban nem nagyon bánt bennünket a miniszterelnök ur újabb szuzavonája. Noha az országnak joga van világosságot és nyíltságot követelni, mégis másodrendű kérdés lesz az országgyűlésen a kiegyezés kérdése. Elsőben még nincs meg papíron se, másodsorban, ha megvalósul, nagyon messze van még a szankciónál. Láttunk már megkötött kiegyezést is, ami utóbb szertefoszlott, mint a szappanbuborék. Vajjon van-e most is valaki, aki a lelket kiteszi azért, hogy Ausztriában a kiegyezést parlamenti uton el tudják intézni? S amíg ez hiányzik, az egész kiegyezési komplexum nem egyéb teleirotti papírosnál. Nem parlamentáris Ausztriával nem egyezkedhetünk, parlamentáris Ausztria pedig nincs, s a jó ég tudja, vajjon lesz-e?

Ezért is, de még egyéb okon is, amit rendre el fogunk mondani, sokkal jelentősebbek és fontosabbak ebben a pillanatban a katonai javaslatok.

A király elnöklete alatt.

Helyesebben a császár elnöklete alatt katonai tanácskozások voltak tegnap Bécsben, hogy miről tanakodtak és mit végeztek, persze mélyseges titok, de azért nem nehéz kitalálni, hogy a katonai követelésekről volt szó, s azt is könnyű megállapítani, hogy azokat a dolgokat határozták el, amiket most, mint a kormányok terveit hirdetnek.

Hirdetik pedig, hogy mindazok a jelentések, híresztelések, a mik arról szóltak, hogy a katonai javaslatokat módosítják, a követeléseket leszállítják, teljesen valótlanok. Irányadó helyen nem is gondolnak arra, hogy a kivánságukat mérsékeljék, sőt ellenkezőleg, az a terv és az a szándék, hogy a javaslatokat minél gyorsabban keresztülhajtás a parlamenti apparátus retortáin, hogy még ebben az esztendőben, a márcziusban kezdődő ujonczozások már a javaslat rendelkezési alapján sorozhassák be a katonákat. Magyarán mondva olyan sietősen akarják az ujonczlétszámot emelni, hogy már az idén a két államban huszonkétszáz több katonát akarnak szedni.

S mindezekért semmi ellenértéket nem kaphatnak a hűséges népek. Semmit. Még a két éves szolgálatot se, a mi azonban idővel mégis megszűnik.

Hogyan tervezik a két éves szolgálatot?

Igenis. A két éves szolgálat megszűnik. De csak majd. Egyelőre érjék be a népek azzal, hogy a magyar honvédelmi miniszter és nyilván az osztrák Landwehrminiszter is utasítást kaptak, hogy a kérdést tanulmányozzák, s a jövő évig jelentést tegyenek róla, hogy a szolgálati időnek egy évvel való leszállítása kicsoda katonai és pénzügyi következményeket von maga után. Erre nézve már gyűjtik is az adatokat a közös hadügyi miniszteriumban és a magyar honvédelmi miniszteriumban, s a kellő időre meglesz nemcsak a kész terv, de lehetőleg a benyújtandó törvényjavaslat is.

Tehát végeredményében mégis megkapják a népek az ellenértéket a katonai létszám emeléséért! . . .

Ugyan ugy-e? Hát ellenérték-e az vajjon, ha én adok pénzt és adok vért, s kiteszem magamat nemcsak a lerokadás veszedelmének, de a bizonyosságának is s mindössze azt mondják érte, hogy: majd meglássuk, mit tehetek az érdekében?

Ez nem vásár, tisztelt katonák! Így nem lehet alkudni! Még a medvét se lehet úgy megfogni, hogy mézet ígérnek neki, pedig a medve oktan állat. Ellenérték csak az lehet, a mit adnak.
De nem is ebben van a nagyobbik becsapása és félrevezetése a népeknek, hanem egészen máshol.

A rejtett célzatok.

Miben van hát a veszedelmes fallácia, a melylyel katonák zsákutcába akarnak vezetni? Nem abban, hogy a megígért két éves katonai szolgálatot nem akarják megadni, de igenis abban, hogy kitolják a javaslat elfogadása után következő időre.

A számítás világos és egyszerű. Ha a mai három éves szolgálat mellett az ujonczlétszám (mondjunk kerek számokat) százezer ember, akkor az egész hadsereg létszáma háromszázezer katonára emnyí áll békeidőben egyszerűen fegyverben. Ha tehát két évessé változtatják a szolgálatot, azaz minden

ember csak két esztendőig katonára, akkor az ujonczjutaléknak legalább százötvenezer embert kell kitenni, hogy a békeidőben háromszázezer maradjon. Ezt a számot, főképpen a tisztek és altisztek számát természetesen még jelentékenyebben szaporítani kell, hogy a gyorsabb kiképzés és intenzívebb szolgálat elérhető legyen.

Ha tehát most hozzák be a két éves katonai szolgálatot, ez a körülmény százötvenezer emelné az ujonczjutalékokat százezerről.

De ők nem azt akarják, hanem gyorsan és hebe-hurgyan keresztül akarják hajtani a mai javaslatot, a mely három éves szolgálat mellett közel harmincezerrel több regrutát jelent. Mikor aztán utóbb, különös gráciából megadják a két éves szolgálatot, akkor már nem százezer ujoncz alapján, de százharmincezerrel csinálják az átszámítást, ami annyit jelent, hogy két éves szolgálatra majdnem kétszázezer embert kell évente besorozni.

Igy akarják megoldani azt a szinte lehetetlen és el se gondolható problémát, miképp lehet a kedvezménynyújtás jegye alatt tovább pusztítani és fosztogatni.

Mi történtek tehát?

Mindezekből egy világos. A most beterjesztett javaslatokból, a miknek tárgyalását sürgetni és siettetni akarják, nem szabad elfogadni nemcsak azért, mert lehetetlen, elviselhetetlen, sorvasztó és egyenesen gyilkos terhekkel ró a nemzetre, de azért se, mert előre kimondja és lekötö, hogy ezek a terhek továbbra is, a jövőre is szaporodni és fokozódni fognak. Az a képviselő, a ki megzavassa a javaslatot, nemcsak gyilkos törő döf a nemzet testébe, de előre élesíti azt a bárdot is, a mivel végképp meg akarják ölni.

Parlamentnek, közvéleménynek, a nemzet aprajának, nagyjának össze kell tartania, kezét kell fognia, s minden módon, minden fegyverrel, végső elszántsággal küzdenie és harcználnia kell a javaslat ellen, vagy igazabban és helyesebben a megtagadása ellen.
A parlamentre nem is vár tulságosan nehéz feladat. Két hónapról van szó, rövid két hónapról. Ha márcziusig egyetért a nemzet, ha egy táborban harcolnak mindazok, a kik nincse-

nek a kormány szoldjában és zsebében, akkor meg van mentve a jelen és meg van mentve a jövő.
Készüljünk becsülettel és elszánt hadakozásra.

Budapest, január 8.

A képviselőház ülése.

A karácsonyi szünet után holnap, pénteken ül ismét össze a képviselőház. Mielőtt szétmentek a parlament tagjai, tudomás szerint az indennitással végeztek, s azzal a kivándorlási javaslatot fejezték be a múlt évi vitaközlést, amelylyel Széll szerencsétlenül az országot. Most, az új esztendőben, a bevándorlással folytatják, meg azzal a többi kodifikált abszurdummal, a mi ezekkel a honboldogító tervekkel összefügg. De ennekelőtte még másról lesz szó. A mint már jelentettük, Kossuth Ferenc napirend előtt kérdést fog intézni a miniszterelnökhöz a kiegyezés dolgában és Széll mindjárt felelni is fog. A mint mi értesülünk, nyilván mások is felszólalnak ebben a kérdésben és így holnap mozgalmass ülése van kilátás. Interpelláció is lesz: gróf Lamsdorff küldetésére nézve Csávozsky Lajos intéz kérdést a kormányelnökhöz.

Apponyi reklámja.

Gróf Apponyi Albert egy bécsi újságról előt véleményét mondott a kiegyezésről. Meglepetéssel, s mindjárt hozzá is tesszük, kellemetlen meglepetéssel olvastuk ezt a véleményt. Gróf Apponyi Albert ugyanis állítólag azt mondta a bécsi "Zeit" című lap munkatársának, hogy az új kiegyezésnek Magyarországon minden elfogulatlan körben szükségképp jó hatása lesz.

Ha gróf Apponyi Albert, mint egyik legelőkelőbb magyar államférfi a maga politikai véleményeképpen ténne affle kijelentést, hogy ő az új kiegyezést Magyarországra nézve jónak, hasznosnak és üdvösnök tartja: erről azt mondhatnók, hogy hát mi ugyan vélekedhetünk másképp, de azért tiszteljük gróf Apponyi Albert politikai meggyőződését. Csakhogy gróf Apponyi Albert a bécsi újság munkatársa előtt jóval tovább ment, mint a kiegyezésről alkotott saját véleményének nyilvánításáig. Ő Magyarországot a közvéleménynek imputálta azt, hogy ez a közvélemény szükségképp el lesz ragadtatva az új kiegyezéstől.

Az Egyetértés tárczája.

Szegedy Róza halála.

(Székfoglaló szabad előadás a Petőfi-társaság nagygyűlésén. Mutatvány a "Bakony" című műből.)

IRTA: EÖTVÖS KÁROLY.

Utána szállt fiára, a tatal királyi közjegyzőre, ki szíves barátságát mutatta meg nekem. Kezembe vettem, sokáig élném. Hídeg érez, élet nélkül való tárgy, emberi kéz csinálománya. De a megváltónak szenvedő arca s lábamat a halálfejt gondolatok és érzések áradatát hajítja lelkünkbe.

Im ez volt utóljára a szent emlékü nő kezében. Ezt csokolta, ezt szoritotta kébehez utóljára. Mikor szeme már az élet és halál határán tévedezett, szeméinek édes sugara ezen tört meg utóljára. S lelke mint madár a virágos gallyról, innen röpített fel a magasságba.

Vajjon kik látogatók halálos ágyában? Sokan. Alig lehetne ma már őket felsorolni.

Idevitönk azt tanítja: látogatókat a betegre. Szent és csodálatos tanítás ez. A kit elhagyni készül az élet s a ki elhagyni készül a világot: keressék őt fel azok, a kik szerették s a kiket szeretet. Lehet-e az utolsó utra édesebb érzéssel elindulni?

A jó Anna, Mayer József öngy felesége Nemes-Dömölköri bizonyára nála töltötte az utolsó napokat. Ez volt a nagy költőnek legfiatalabb testvérhuga. Még kis lányka volt, mikor bátyja ésszelelt Szegedy Rózával. Éveket töltött a fiatal pár házánál s valószínűleg Szegedy Róza növekedte volt.

Jötték látogatók a szomszéd falvakból és városokból, a Kisfaludy- és Szegedy-családok rokonai. Hetven év előtt az idevitő tanítását még jobban követték az emberek, mint

ma. Akkor még a halálos betegek szelid ápolása is atyafiságos és hű rokoni kötelesség volt, a melyet szívből teljesítettek. Az ápolás még akkor nem volt különös keresetmód; zárdaszüzeket, vörös-kereszt-nőket nem bocsátottak a haldokló mellé. Csak azokat, a kiket ismert s a kiket szeretett.

Két gyöngéd látogatójának nevét különösen megtartotta az emlékezet.

Az egyik volt Rosthy Katalin, Oszterhuber Ferencné, kegyes, jólelkű asszony. Rokonságban állott közelebből vagy távolabbról mind a Kisfaludy- mind a Szegedy-nemzetséggel. Ősi család ivadéka. Az ő s együtt jött be Árpáddal; száz év előtt még virágzó nagy család, mely azonban túl a Dunán már kihalt vagy onnan elköltözött. Négy évvel később ő is elhunyt.

A másik volt Szent-györgyi Horváth Borbála, Dabronyi Cseh József felesége. Három évvel volt fiatalabb, mint Szegedy Róza, de együtt lányskoltak s mindig jó barátságban éltek. Több mint husz évvel élte túl dícső barátnéját.

A halálos beteg a háztartás vezetését az utolsó óráig nem eresztette ki kezéből. Számadási naplója bizonyítja ezt. Utolsó bejegyzése halála előtt tizenkilencz nappal történt. Ekkor már az ágyból nem tudott felkelni.

Közölm utolsó bejegyzését, de ezen még ne ütközzenek szíves halgatóim. Ez bizony mindennapi közömbös dolog. Nem böles mondás, nem is vers, nem is képzelgés és ábrándozás. Hanem mindezeknél becsebb.

A nemes magyar urnónek, a jó gazdasz-szónyknak imádató gondossága.
Súlyos betegsége alatt éppen Szent-György napja volt, a belső események változása s befizető napja. Ápril 29-én ezt írta számadó könyvébe:
— Eörzse szakácsnémet végkép kiüztem-

Panni szolgálót szintén. Zsuzsi szolgálót szintén. Nani szakácsnémet foglaltó adtam.

Cselédjeinek vezetéknévét nem jegyezte föl, csak keresztnévét. Egykori cselédjeire e miatt már akkor se lehetett rákukkanni, a mikor én kérdezősködtem utánuk. Panni, Zsuzsi, Juli, Böske, Rózi: im, ezek voltak állandó cselédei. Bizonyára szegénysorsu szolgálólányok; ki elhalt, ki férjhez ment, ki elköltözött időközben. Lehet, hogy magas aggkorban ma is él még közülük valaki. De ki tudná azt megmondani, ki az a Zsuzsi, ki az a Böske, a ki ez előtt ötven-hatvan évvel valamely nagyobb városban szolgáló volt egy rég kihalt családnál?

Hogy Szegedy Róza nem jegyezte föl a cselédek család nevét, ne csodálkozzék ezen a mai nemzedék. Hiszen a mi mostani urnóink se jegyzik föl számadó könyvükben. Hiszen még számadó könyvet se vezet urnóink mindegyike. Azt pedig éppen kevesen tudják, hogy cselédjük hová való, mikor született, mi a családi neve, él-e még apja, anyja? Törődnek is ezzel a mi urnóink. De hetven évvel az anyakönyvvezetők se törődtek. Eppen a sümegi plébánia anyakönyvében olvashatók effélék: „Juli szolgáló meghalt.” — „Egy vándorló közsőrüs meghalt.” A mai anyakönyvbe egész lapokat irnak tele arról, ki született, ki halt meg, de azért a mai se ér tőle, mint a régi. Halottnak, koldusnak, hazatallannak pedig semmit se ér.

Halála előtti napon, május 17-én gyönyörű verőfényes idő volt s a szent emlékezetű asszony kinezett az ablakon.

A Kisfaludy-ház ablakjai a várta néznek, mely omlékban hever s melynek csak elbar-nult, csonka falai meredeznek az ég felé és a püspöki palotára néznek, melyet százötven év előtt Bíró Márton veszprémi püspök épített. Odanézték a „középső” szoba ablakjai is, a hol a nagy beteg fektüdt. A püspöki

palota kertjében fák voltak s tömegesen orgona-bokrok is. Azt kérdezte a haldokló: — Nyílik-e már az orgona virága?

Azt felelték: a várkertben még nem nyílik.

Fényes, de hervadt arczán nem látszott nyugtalanság. Kis idő múlva azt kérdezte: — Hát az én kertemben nyílik-e?

Szegény haldokló asszony, hogyan nyílnék a te kertedben, holott az még sokkal árnyecosabb, mint a püspöki palota kertje? Nagyvenyolozt év előtt néztem meg először Szegedy Róza kertjét. Kicsi kert a kapunál, az udvarnak az utcára dülő részén. De akkor még élt négy-öt korhadó gyümölcsfa, melynek virágos illatát s édes gyümölcsét még élvezte a dícső asszony. Még padja is megvolt, a hol az árnyékban forró napokon pihenni, üdülni s barátaival társalogni szokott s a hova behívta apró szárnyasait, hogy velük el-elbeszélgesse. Meny-nyi érzés, mennyi gondolat, mennyi álma-dozás szállt innen föl egykoron.

Harmadfél év előtt is megnéztem. A régi fák már mind kidőltek, törzsöküket is elvit-ték, nyomukra se akadtam. Csak egy régi-régi tamariszka-fa él még ott újabb növény-dekkel társaságban, melyről azt állítják, hogy ez még a nagy költőnek a fája s ezt még Szegedy Róza harmatkeze ültette. Nem tudom, meddig él a tamariszka s miként fejlődik. Gyermekekoromban még nem volt divatos az én falumban; nem figyelhettem meg eléggé. De ha mindenki mondja és mindenki hiszi, mégis úgy nézünk arra a fára, mintha azt Szegedy Róza emlékezetének ragyogása venné körül.

De ha az orgonavirág nem nyílt is, az ibolya már rég nyílt s azzal fölékesítették a haldokló szobáját.
Május 10-ikétől kezdve egy ferenczi-barát volt közelében állandóan a sümegi zárdából. Ott imádkozott szakadatlanul a folyosón s

néha a beteg szobájában is. Ez a barát látta el a haldoklók szentségével s ez adta rá az utolsó kenetet is. Május 18-án halt meg napfelkölte után nem sokára.

Az ország alig-alig tudta meg a nagy esetet. A halotti jelentést kinyomtatták, de az se történt gyorsan. Lovas koldúteket vittek a hirt minden irányban. Keszthelyre, Veszpremet, Eötvösbe, Szombathelyre, Egyszerre, Veszpremet, Nemes-Dömölkre s általában mindenütt a rokonokhoz s a vármegyék főembereihez.

Vasut, táviró akkor még nem volt. Budapestben volt ugyan egy-két hírlap, de hiszen mikor ért idáig a levél? Belekerült nyolcz napba, ha postán küldték a levelet. Budapest se volt még akkor, hanem volt Buda és volt Pest. Az egyikről biztos tudtuk, hogy német város, — a másiktól biztos hittük, hogy valamikor magyar város lesz. Bizton hiszük ezt még ma is. A két város lakosságának nem volt akkor még nemzeti ügye. A magyar költő sorsát épen nem tartotta nemzeti ügynek. Vajjon hogy kellett volna fel figyelmet egy messze földön elhalt kisvárosi tekintetes asszonynak halála, a kit személyesen sohase látott s a kinek még csak nevé se hallotta soha?

Megnéztem, mi van följegyezve haláláról az anyakönyvben. Hát bizony a jó öreg plébános mindent följegyzett, a mit róla tudott. Hogy a neve Szegedy Róza, férje Kisfaludy Sándor, vallása katolikus, származása nemes, életkora 57 esztendő, állapota tekintetes asszony: mind ezt följegyezte.

De még mást is följegyzett. Azt, hogy nyolcz verset harangoztak rá.

Ne mosolyogjanak halgatóim. A harangozás az egyház figyelme a halott iránt. De még inkább azok iránt, a kilté a halott. Szegény ember egy verset kap, sokszor azt se kapja, ha nincs rá pénze. S azt a verset

Ha ezt holmi harmad-, vagy negydrangu magyar politikus mondaná: ügyet se vetnénk rá. De gróf Apponyival szemben másképen vagyunk. Az ő szavainak, az ő kijelentésének van, kell, hogy legyen súlya. És ép ez okból nemcsak jogunk van ahhoz, de kötelességünk is, hogy gróf Apponyitól ezt a famozus nyilatkozatot számon kérjük.

Hát először is bátrak vagyunk kérdezni, hogy micsoda alapon tarthatja gr. Apponyi Albert olyan nagyon üdvösnek az új kiegyezést. Azt a kiegyezést, mely mindaddig még nincsen is meg, mert hiszen csak most szövegezik? Azt a kiegyezést, a melyre nézve szigorú titokban történtek megállapodások? Ha gr. Apponyi Albert mindazáltal ismeri ennek a kiegyezésnek összes részleteit, akkor se tartjuk valami nagyon politikusi dolognak azt, hogy ennek a kiegyezésnek már jó levele olyan hangzatos reklámmal csinál. Kimondjuk egész nyíltan abbeli felfogásunkat, hogy az efféle hangulatsínalást nem tartjuk gr. Apponyihoz méltó államférfiai cselekedetnek.

Hogy gr. Apponyi Albert ugyszólván az ország közvéleménye nevében ujjong a kiegyezésnek: épp tőle igen különösnek, sőt érthetetlennek találjuk.

Hogyan? Gr. Apponyi Albert azt hirdeti, hogy az új kiegyezésnek Magyarországon minden elfogulatlan körben szükségképp jó hatása lesz? Mit ért gr. Apponyi elfogulatlan körnek? És mit ért a »szükségképpen« alatt? Ha elfogulatlan tisztán és egyedül csak a szabadalvúpartnak a Széll-kabinettel szemben föltétlen bizalommal viselkedő körét tartja: akkor tessék ezt neki nyíltan megmondania. És ez esetben nincsen nyilatkozatához semmi szavunk. De gr. Apponyi Albert, a ki a magyar képviselőháznak elnöke, nagyon jól és alaposan tudja, hogy a magyar képviselőházban körülbelül száz olyan ember ül, a ki már elvből sem helyesli a kiegyezést, akármilyen legyen is az a kiegyezés, a melyről ezidőszent még, ugy szólván, semmit sem tudunk. Már pedig gr. Apponyitól, a ki erősen parlamentáris és alkotmányos gondolkozásáról sokszor tett tanúságot, nem tehető föl afféle frivol vélekedés, hogy a képviselőháznak az a száz tagja, melyet az ország száz kerülete küldött a magyar parlamentbe, nem képviseli az ország közvéleményének egy igen jelentékeny részét. Sőt, gr. Apponyi Albertnek, mint előkelő magyar államférfinak azt is tudnia kell, hogy a tavalyi általános választásoknál első sorban a gazdasági kérdések szerepeltek a választási mozgalom rendjén, s így az a száz kerület kifejezetten az önálló vánterület követelésének erős hang-

sulyozása mellett választotta meg képviselőjét. Még tovább megyünk: gróf Apponyi Albert azt is nagyon jól tudja, hogy ott magában a szabadalvú partban is igen sokan ülnek, a kik egyenesen és kizárólag csak az önálló vánterület megvalósítására irányzott törekvés világos kijelentésének révén kaptak mandátumot. És azt is igen jól tudja, hogy mindazok a kerületek, melyek a gazdasági függetlenség programja mellett választottak képviselőt: nemi csufondáros, nevétségés »jogi állapot-haszontalan elvére helyezkedtek, hanem valóságos önálló területet követeltek és követelnek.

Hogy mindezek után gr. Apponyi Albert Magyarország minden elfogulatlan körénekugyszólván szuggerálja az új kiegyezésért való szükségképpen lelkesülést: ez szinte megfoghatatlan. Előttünk még az is különös, hogy gr. Apponyi Albert maga lelkesedik olyan föltétlenül az új kiegyezésért. Mi ugy enlékszünk, hogy gr. Apponyi Albert egyszerűen nevezetes kijelentést tett. Azt ugyanis, hogy az új kiegyezés a Bánffy-Badeni-féle kiegyezéstől csak egy hajszálnyira is eltér: az a magyar nemzetre elfogadhatatlan lesz. Mielőtt még az ország ismerné az új kiegyezést: gr. Apponyitól talán mégis merész kijelentés, hogy az új kiegyezésnek szükségképpen jó hatással kell lennie Magyarországon minden elfogulatlan körre.

»Szükségképpen« Ez igen kemény kifejezés. Szinte kizár minden vitalkozást. Csodálatos jónak kell lennie annak a kiegyezésnek, ha »szükségképpen« jó hatással kell lennie minden elfogulatlan körre, tehát minden elfogulatlan emberre. Avagy »szükségképpen« elfogult mindenki, aki Magyarországon a gazdasági függetlenséget többre becsüli, mint akármiféle kiegyezést?

Nekünk ugy tetszik, hogy gr. Apponyi igen méltatlanul jár el Magyarországon közvéleményével, mely igen határozottan foglalt állást a gazdasági függetlenség, első sorban az önálló vánterület mellett és így mindenféle kiegyezés ellen. Az országban több százra menő népgyűlés nyilatkozott az önálló vánterület mellett. Igen sok törvényhatóság és az ország gazdasági körének legnagyobb része, csaknem valamennyi kereskedelmi és iparkamara, csaknem valamennyi ipartestület határozott állást foglalt az önálló vánterület mellett és a közös vánterület ellen. És telt ez a most bevezetett kiegyezési tárgyalások folyamata alatt. Tehát olyan időben, a mikor mindig arról volt szó, hogy érintetlenül hagyatnak-e a Bánffy-Badeni kiegyezés intézkedései, avagy nem. Magyarországi körök tehát tekintet nélkül arra, hogy mit végezhet Széll Kálmán, világosan

az önálló vánterület mellett foglaltak állást.

Nos, ezekről a körökről, mindről azt tartja gr. Apponyi Albert, hogy elfogultak; hogy nincsen és nem volt komoly meggyőződésük, valamint hogy a képviselőháznak körülbelül száz tagja mind komoly, megállapodott meggyőződés nélkül szükölködő elfogult ember?

Megvalljuk őszintén, nagyon fájdalmasan érint bennünket gr. Apponyi Albertnek ez a különös magatartása. Az, hogy ő beáll Széll Kálmán munkájának reklámsínájává. Fájdalmasan érint, mert ugy tetszik, mint ha gr. Apponyi Albert a maga nagyra-becsült politikai függetlenségének eddig érintetlen várából kikerült volna, s ő is odaállt a tucat-politikusok sorába. Ép ő, a ki már nem egy csalódon ment keresztül Széll Kálmán kormányásával szemben. Hiszen igen sok dolog nem történt egy, a hogy neki tetszhetett volna, sőt igen sok dolog épp az ő felfogása és kívánása ellenére történt.

Nem ilyen magatartást vártunk mi gr. Apponyitól. Nem így rajztuk mi ki magunknak az ő szereplését, mikor a visszavonulásáról fölmerült hírekkel szemben kívánjuk, sőt követeltük, hogy maradjon meg helyén; mert ő rá az ország érdekében nagy szükség van ott a szabadalvúpartban. Azt tartottuk, hogy ő föltétlenül gondos őrzője legyen a nagy nemzeti érdeknek minden kérdésben az egész vonalon és tekintéllyel őrt álljon mindenféle nemzeti érdeknek könyvemű elakulásával szemben. Most pedig arra vállalkozik, hogy reklámmal csinálja az országban az új kiegyezésnek. Már most, mikor még azt sem tudjuk, milyen ez a kiegyezés.

Nem gondolja-e gr. Apponyi, hogy ezzel a reklámmal igen rossz szolgálata is tehet nemzetének? Hiszen, ha az osztrákok azt hallják, hogy Magyarország összes körének örvendzőik kell ezen a kiegyezésen, megtörténhetik az, a mi már egyszer megtörtént: hogy az osztrákok újabb követelésekkel állnak elő és a közjogi kapcsolat szent nevében azokat is meg kell adnia a magyar kormánynak.

Nagyon jól tudja azt gr. Apponyi, hogy az ország igazi közvéleménye nem örvendez a kiegyezésnek. Hát akkor miért hirdeti mégis azt, hogy örvendez? Akkor, de csak akkor lenne öröm, akkor és csak akkor lenne igazán ünnepe a magyar világnak, ha nem kiegyezést adnának a nemzetnek, hanem azt, a mit kíván: önálló vánterületet.

Budapest, január 8.

Láng Lajos Bécsben. Láng Lajos kereskedelmi miniszter Bécsbe érkezett, hogy az uralkodóhoz tagjainál az újv alkalmból tisztelegjen.

A nyitra-zsámbokréri mandátum A Major Ferenc halálával megüresedett nyitra-zsámbokréri kerületben a néppárt baró Kass Ivort fogja jelölni. A hogy értesülünk, Kaas Ivor megválasztása egész bizonyosra vehető, a mit mi is megelégedéssel vesszünk tudomásul, mert a kiváló publicista aktív törvényhozói működését már csak a parlament nyitójának emelése érdekében is kívánatosnak tartjuk.

A mandarin. Táviratban jelentik, hogy Latinovits Pál főispán indítványára elhatározta Bács-Bodrogvármegye közigazgatási bizottsága, hogy Széll Kálmán miniszterelnököt a kiegyezési tárgyalások befolyásolása feladatára feliraltja üdvözlő. A tudósítás szerint már el is készült a felirat az aradó lelkesedéssel szól a legbülsőbb miniszterelnökről. A tudósító itt pontot tett, mi legalább is kérdőjelet tetünk eme jellemző hírt után. Ugyan elképzelhető a felkiáltó jel is! Egy vármegye adminisztrációjának a központi szervei, derék, higgadt és okos emberek a nélkül, hogy csak sejtelnék is lehetne azokról az érdemeikről, amelyeknek ez a hozsanna szó, kidugják az ablakukon a dialázslást. Nem lehet vak bizalomnak nevezni a bácskai határozat indító okát, mert a bizalmat előlegezni szokás, hogy munkakedvet, önzetlenséget s energiát teremtünk abban, akit megisztelek ezzel a bizalommal, vagy hogy kitejűzök vele a szimpatiankat. De már megtörtént dolgunk mégis csak meg szokás várn az eredményt, mielőtt ítéletet mondanánk felőlük. És ha a bácskai közigazgatási bizottság most aradó lelkesedéssel közzöti Széll Kálmánt, vajon miért nem manifestálta így a megkapó hazafias érdeklődést — mondjuk például — Bánffyval szemben, aki megcsinálta ugy a kiegyezést, ahogy azt Széll Kálmánról most föltérni remélni sem merik? Szóval megint kibukik a zsákából — a pávatoll. A mandarin, a ki előtt az a kormányzati ideák netovábbja, hogy a hiszág rószalójával permeteztetni magát, már most reszket arra a gondolatra, hogy ennek a nagy gyönyörűségnek nagyon keserű lesz az íze, ha megtudja majd az ország, mi is van ebben a kiegyezésben. S mert a mandarin meg fogat huzatni is pávatollakkal ekesítve megy, földsziti íze is magát ezekek a legalább is tulspontian dicsimuszok. Azt, hogy erre neki szolgálatai közegéi akadnak, azon nincs mit csodálkozni, mikor látjuk, hogy egy Apponyi is beáll ütni neki a nagydobot — előre!

Az államosítás. Szepesvármegye központi és gyámpénztárának átadását ma — mint Lőcséről jelentik — befejezték. Az átadásnál Raizs Aladár alszám müködött közre. Átvételét az állami kezelésbe készpénzben 116,003 és értékekben 2,828,547 korona 27 fillér. Az alszám az átadás lefolyásáról távirati jelentést küld a helygymintiszteriumnak.

A horvát ellenzéki pártok értekezlete. A horvát ellenzéki pártok — mint zágrábi tudósítók jelentik — folyó hó 28-ikára közös értekezletre hívták össze abból a czeleből, hogy az egyesült megküldésük. Az értekezletre Dalmáciából is vannak delegáltak.

Vörös László nyilatkozata. A következő nyilatkozat közzétételére kértünk fel: A mult év utolsó napján megjelent nálam a »Közgazdaság« cz. hetilap egyik munkatársa s a lap szerkesztőjének megbízásából felkért, hogy a zónadíszabásnak f. é. január hó 1-én életbe lépő módosítására nézve véleményem mondjak, illetve az általa feltételező kérdésekre válaszoljak. Egész röviden és teljes határozottsággal nyomban kijelenttem, hogy a tervezett zónadíszabási reformról nem nyilatkozom, sőt azt is kértem, hogy nevem e kérdéssel összeköttetésbe ne hozassák.

Ezek a kártevő rágások a vidéken. Ha pedig egy elkeseredett tót törbe csalt egy ilyen zajacot, biztosra vehette, hogy a Hirsch báró emberei azt kiszimatolják és perbe fogják. Ugy eset, hogy a szegény tót egy Hirschkovski zajacért — mint Rodenberg a a frauenburgi várral — a viskójából hazatett.

Nem szenved kétséget, hogy a nyul husa igen egészséges és keresett táplálék, mely nekünk kiviteli ciklikünk még a messze nyugatra is. De a bőrvétel való kereskedés is igen régi kelte. Esztergom város vántarójában már 1198. évben felsorolva a leporcum pelles-ok, melyekkel való kereskedés nem egy mostan virágzó nemzetiségnek gradus ad Parumsum-a vala. Nyulbörzent pénzt, pénzért kutyabör, teljesen modern adasvevényi forma, mi mellett csak az az egy feltűnő, hogy bár a sövényházi Hosszúk nyíltól átlott nyulat, a Michnák pedig fel arany nyulat viselnek cimerükben: a nyulbör modern lovagjai ennek a hasznos állatnak nem adnak helyet cimerükben. . . . A nyul, ha szorul a kapeza, hogy még szíjazs vaddá is képes válni, azt nem egy eset igazolja. Lendva-Lentiben történt hajfővadászat alkalmával, hogy egyik tapusúles nekiramodott egy magasan álló fűznek s annak odvában másfél öl magasságig maszott föl, azzal Lenk bérlelnek alkalmat szolgáltatván, hogy fán löhessen nyulat.

Az öreg hallgatott nem igen érezte a szükségét a további magyarázásoknak. — Nos halljuk a válasgot! kiabált vigen Thorbeeken. — Peter átézett az üres piacra, azután komoly, kedves hangon mondta! — Hans von Kneec unokáját várjuk. És, ha nem csalódom épp ott jön a piac jobboldalán. Thorbeeken arca sápadt lett a kíváncsiságtól. Peter pedig tovább beszélt: — Azt hitük, hogy a régi családból, — azok közül, akik elszakadtak — senki sem fogja átteni többé a mi küszöbünköt. És most jön egy. Habár csak egy leány is, de mégis a régi Kneec közül való és habár nincs egyebe, mint az a ruha, amit magával hoz, mégis csak a Kneec vére van benne. Thorbeeken ostoba arcczal nézett rá és azt mondta: mit beszélsz annyit. Csak nem hiszed, hogy érdekel engem ez a te . . . kisasszonyod? — Peter dühösen állt fel. — Uram én nem törődöm önnel és a véleményével. Ez azonban mégis különös, hogy ön lenéz egy lányt . . . egy grófnőt, mielőtt megismerte volna . . . Ah itt jön épp! Egy fiatal gyönyörű nő áll a küszöbön és kíváncsi szemekkel nézést hol a kocsiarra, hol a birtokosra. Nem volt közönséges jelenés, habár a ruhája — fekete volt és szegényes. Búszke erős urileány volt. Kemény, hóféhér nyakkal, búszke szemekkel és átlátszó ujjakkal. A fején a haja úgy látszott, mint arany királyi korona. Igen, ez a lány abból a fajtaból való, amelyik hat évszázad előtt építette azt a búszke, kopalotát az éjszaki tenger partján. Az öreg Peter levette a kalapját és megállt a lány előtt: — Kisasszony engem Péternek hívnak Kocsija vagyok a Kneec kateályban. Parancsolja, hogy befogjam a lovakat? A fiatal lány arca piros lett: — Kneec Gertrud vagyok. Ha ön engem Gertrud kisasszonynak szólítana, nagyon örülnék neki. — Nagyon bájos a kisasszony — mondta

BEJUSGOM, SZERELMEM!

REGÉNY. Írta: FRENSSEN GUSZTÁV. — Természetesen. Kérdezem, hogy fejfájása van-e, vagy szédülése, vagy podagrája? — Egészséges, mint hal a vízben. — Kire viszik itt Péter? — Vendéget várunk. — Vendéget? Örüljétek, ha magatok köcskai. A vendégség sok pénzbe kerül. Ezt már tudhatnátok. Elég öregek vagytok. — Tudjuk — mondta az öreg — de a rokonságból várunk valakit. — Rokón?

A »Közgazdaság« f. évi január hó 5-én megjelent első számában mindazonáltal az én véleményemet is közli a zónadíszabás módosításáról, a mely vélemény természetesen nem az én véleményem, hanem a szerkesztőség legsajátabb gyártmánya, a mit további félreértések megelőzése végett kénytelen vagyok konstatálni. Vörös László orsz. képviselő, ny. államtitkár.

A Reichsrath munkarendje. Bécsből jelentik, hogy a Reichsrath e hó 15-ikére összehívott megnyitó ülésére a következő napirendet állapították meg: a sajtótörvény első olvasása, a brüsszeli czukorkonvenczió első olvasása, a kollégre-vetés első olvasása és a véderő-javaslat első olvasása. Ez a napirend a képviselők és a cseheknek az obstrukció folytatására, mert a sajtótörvény és a czukorkonvenczió tárgyalása elé nézeteket górdíteni nem szándékoznak. Egyebéket a csehek odahaza, a maguk lapjaiban, máris hirdetik, hogy Korber ismét hiába próbált velük szerencsét és hogy az egyezkedésből nem lesz semmi.

Wekerle és Bánffy.

— Egy »Tiszamaradék« rőpirata. — Ma este egy rőpiratot kaptunk, a melyet egy Tiszamaradék írt alá. Tényleg Tiszamaradék lehet. Nyilván benémes ember és olyan dolgozhat mond, a szabadalvú part belsejé felé, a melyeket a közönség vagy alig ismer, vagy elfelejtett már. A rőpiratnak, mely a történelmi igazságokat, egyéni és önkéntes kombinációkkal ágyagos összeketvi, nyilván az a legérdekesebb, de egyuttal legértékesebb része, a mely a Széll rezsimének pusztítását élénk színekkel esetieli. Itt olvassuk egybebe közt a következőket: Komolyabb, nehezebben megoldható, súlyosabb kérdések előtt, mint most, még alig állott a nemzet. Szüksége volna az eliasítás mindent átfogó s előre tudó tekintetűre, a ferfi minden erejére és kitartására, az elmére nehezebbé aggodalom minden fontolgatására, lízas tevékenységére. A jövő Magyarország a most alapítva meg gazdaságot s vele uralkodó nemzetit és kulturális szupermáciáját: vagy megveti elszegényedésnek s vére romlásának az agyát. A már évezredek óta fohé s soha nem sejtett arányokban fokozódó gazdasági verseny szoritást nem állhatja ki: a saját házában idegen, ellenséges indulat nemzetiségeket nem tarthatja feken egy pusztan agrikulatális magyar állam, mely bomlódozik, s ugy születte, mint vagyoni elhaladásban stagnál a reá nehezedő, alig elbírható terhek súlya alatt! Azután edőbb találjuk: A parlamentáris állam fogalmának teljes fejletőre állítása s a rendszer, melynek alapvető tétele, hogy Magyarország parlamentári önkormányzata nem alkotmányában össze-fortt népei erejéből folyik, hanem csak kedvező alkalmra egy föltételes konjunkturanak: oly roszakat épület, melyet csak a közélet hazugságának, a politikai államnévészet humbergének többé-kevésbé öszüdtő rendszerre tarthat és támogatati ideig-óráig. Pedig a Széll rendszerre az a paktumokkal támogatott párt-uralom . . . A praetorianusok hívek Caesarihoz, a mig fizeti őket és kedvez nekik: de eljutik legott, mielőtt szabadalvőség csengő váltájára értékét vesztí . . . Valóban eszünkbe jutnak Demoulinus szavai: »Csak a buta zsarnokok használják a szuronyokat: a furtágosok pénzrel és törvényekkel zsarnokoskodnak.«

Az ilyen elfajult kormányzati princípiumok hatása alatt, a társadalomnak tüktető erőinek ily mesterséges devalválása mellett csak természetes, hogy a magyar társadalom irányadó és mindenható tényezőivé azok a romboló erők emelkedtek, a melyeket az ardehalozatok ezernyi finom fonala közt az aktuális rezsimhez: a táj lelkiismeretétik hesszu falanxai, a kik elsőik mindennit, a hol új isteneknek kell

Gróf J. Diplomata hogy ne lepessék varról, a a leher-lakedni, Yachtja, hol az e lytkiben a csak ép és főrav egy szá ligzából. Győben a gyöb t sikkak? — Jó néh napok idő ték, hogy stadthof zeleben, megy Cit után Kö Belgrád. — Mindezek nek. Mer küldetés kat. A le pár pár kóruira, szából és az Adria. — A czári partra és királyi és Athén hajója se fogja em kombinál inkább, a gar és a pártra fo Ugyan pár Cetti Thorbeck lejtettem földbirtol — A Thorbe — Leg ózaker. Ili ózaker. Ili — És — Mi kapunk hogy an területen márkát há — És kiváncsian — Az Gró — Ge oket utók A lovak — Mi tosan Th — An — An — Az öreg — Azt, hog átszása a Gertru — Fe ményét. pláne. — Dühös — Ki . . . Ma — A fiat ment a az előbe a keserű Kinyit — Ho vörösbőr Künn egy fiat zeme leh csissal varra. A mondtá. — A ságos

Bencze.

— Az Egyetértés tárcsája. — Írta: dr. Rodiczky Jenő. Nem vonom kétségbe Berzsenyi mondásának igaz voltát, hogy: nem szül gyáva nyulat Nubia párdueza. Szerencsére megfordítva a nyulnama sem szül am nubiai párduezot. Mert hát a nyul nem megy mindenütt olyan ritkaság-számba, mint a »Zdobai Spitz«, a hol »nyolezan löttek egyet«; már nyolcz kifogástalanul vedlett alakú tapusúle. De a történelmi hűség kedvéért föl kell említenem, hogy torát husz liter szamorodni ütök meg, a mekkutána egy hétig tartott, míg a hazindulóban kieserült bundákat ismét visszacserehettek. Hogy különben Thurzó György, ki egyéb családi erényei mellett a jó pecsenyeket felette szerette, nem lehetett valami nagy nyulvadász, vagy hogy területén a nyul nem lehetett valami nagy bőségben: azt abból következtetem, hogy nejeinek 1594. január 4-ikén csak három nyulat küldött azzal, hogy többet löni nem bír. Annál szivesebben vette a nejétől részére küldött nyulatát, így az 1598. november elején a szentendrei táborba s az 1599. márczius 4-én Pozsonyba utána küldöttek, mely utóbbi küldemény egyszersmind arra is mutat, hogy korában nem sokat törődhettek a vadászati tilalmas időkkel. Azt már tudjuk, hogy a régibb idők magyarja szerette a barázdából kigördült benczét a hajrá te! liha te! kiáltással biztatott agarakkal hajszolni, míg a nyulhóvóval a kaposztában duskálkódo nyulit csalogatta magához. Hogy körvadászatokon hazánkban nyulhekatombákkal áldoznak, azt csak néhány adattal kívánom illusztrálni. 1840-ben az akkoron gróf Pálffy-féle Stomfan 3 napi vadászaton (december 28., 29. és 30-án) 4500 nyul jutott terükre. Czenken 1877-ben 2 nap alatt 1295 drb. Vedródón pedig 2 nap alatt 967 db. Az ilyen rekordok, hogy mostanság sem ismeretlenek, bizonyítják az alábbi adatok, melyek szerint az 1901. év-

Bencze.

ben, a gróf Wenckheim Frigyes-féle uradalomban 14,927 db., gróf Csekonics szombolyai uradalmában 7361 db., gróf Almásy Dénes alföldi uradalmában 5077 db. nyulat löttek. A hol annyi a mezei nyul, mint nálunk, nehezen érthető meg, hogy ez a szapora faj is kihalhatott — mondjuk — a keleti Friz szigeteken, a hol az uralmi nyul helyettesíti, mely egy időben áskálódással azoknak a szigeteknek a létét is veszélyeztette, de hálá a furdövendégi koczapuskás bandának, Nordermeyer nyúl kipusztuló felben van. Bezzeg akad abból is hazánkban fölös számmal, hiszen a gödöllői koronauradalomban 1901-ben 2280 drb. Coburg Fülöp herceg vadászterületén pedig 1775 db jutott puskaeső elé. Alig van tehát még nálunk ok arra, hogy valaki olyan irigy puskaes legyen, mint Miska barátunk, a ki mikor a szomszédja ledurrantotta a körből közöttük a menekülni igyekező nyulat, habár az a kis-körnét sem mozgatta többé, mégis ráött a kimúlt párára, odakáltra szomszédjának, hogy: a fele az enyém! De hát a mi barátunk egészen klasszikus példák után indult ebben is. Rodenbergi Zdenko, mert Przemysl Ottokár tilalmas erdejében egy nyulat lött, azért az egy nyulgerinczért a frauenburgi várral fizetett! 1541-ben pedig az történt, hogy gróf Hohenlohe Fülöp egy nyulat hajszolt fel vackából és azt üldözöbe vette. Am gróf Hohenbergi Poppo kutyáival elfogatta a nyulat, amiért annak felét kívánta magának, Fülöp pedig egészen a magának vallotta. Fárviadalt vit a vita vége, mely Fülöpre nézve halalos kimenetelű lett. Poppo, hogy verboszus folytatása ne legyen a dolognak, Fülöp fíveivel kiegyezkedett s hogy az egyházzal is kibéküljön, az öhringi kórház javára 2200 forintot adományt volt kénytelen tenni. S mindez egy nyulért, egy közönséges Lepus timidusért, nem is holmi Hirschovski zajacért, mely a jámbor eszár-i tótoknak sötét emléke. A norvasztánjosi uradalom egykori tulajdonosa, Hirsch báró ugyanis vérféltisítést végett valamely nagy nyultermettel ajándékozta meg a nyitrai tótsg faunáját. Miután pedig nem igen vadászgatótt, roppant elszaporodtak

Keringő.

— Az Egyetértés eredeti tárcsája. — Ki a subogó selymes árban Egy pillanatra fölmerültél, Kinek egy édes mosolyában Tavaszszá lett a dermesztő tél; Oh hagyj kezd kezembe zárva, Először és tán utoljára! Ki tudja, merre, ki tudja, hol, Találkozunk-e még valahol? Tenger színén két rőpke hullám — Alkonyi szellő játszi fodra — Libegve lejt, összesimulván, Andalóg, titkos dallanokra. Egy pillanat hevén, ugy rémlik. Övék minden, földtől az égig — S a másik pillanatba már Széttépte őket a tengerár . . . Martos Ferencz.

A borvízgyártó bizottság tagjai. A földmívelésügyi miniszter a mesterséges borok készítésének és forgalmának tilalmazásáról szóló 1893. XLIII. t. czikk 11. §-a alapján alakított állandó borvízgyártó bizottság tagjává az 19. §-ra a következőket nevezte ki, a m. a) a budapesti borvízgyártó bizottság: Agoston József kir. tanácsost, földbírtokost, Forster Gézát, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület igazgatóját, Görgy Gyulát és kir. kamarás, tállai földbírtokost, Hertelendy Ferenc földbírtokost, országgyűlési képviselőt.

Fizetési képtelenségek. A hitelezők egylete a következő fizetési képtelenségeket közli: Grünwald Lajos, kereskedő Miskolcon, Belani Primus kereskedő Budapestben, Wellisz I. kereskedő Csongrádon, Weinreb Fülöp kereskedő Budapestben, ifj. Steiner József kereskedő Losoncban, Sugár Samu búrkereskedő Egerben, özv. Pfeiffer Jakabné szabóné Székeshelyvározt, Kepcsés Dávid kereskedő Tiszaligetben, Weisz Anna kereskedő és Székely.

GAZDASÁGI HIREK.

A sertésvágóhídi szabályzat módosítása tárgyában a tanács hozzájárult ahhoz, hogy a vidéki, de Budapestben lakó földbírtokosok vagy tenyésztők, három darab levigelt sertést hozathassanak be a saját háztartásuk céljaira, a behozatal díjak befizetése mellett. Elfogadta továbbá a közlekedési bizottság az a javaslatát is, hogy a süllyesztések vágóhídi és vásári díjait a felére szállítsák le.

Mének szétosztása. Az állami ménletelepen elhelyezett menek szétosztása a következő helyeken lesz: jan. 12-én Nagyváradon, 14-én Dorosmán, 15-én Jászberényben, 16-án Baján, 17-én Debreczenben, 18-án Veszcsében, 19-én Szatmárnémetiben, 20-án Békéscsabán.

Tanfolyam közgazdálkodás részére. Nyitra megye gazdasági egyesülete téli gazdasági tanfolyamot rendezett, a melyen husz kisgazda vesz részt. A sorozatos gazdasági előadások december 28-án kezdődtek s átlalóan 20-300 kisgazda résztvevőjük van.

Baromifenyésztők szervezkedése Pest-megyében. Nagykáta és vidékének gazdái dr. Keglevich Gábor elhivatására népes értekezletet tartottak, a melyen elhatározták, hogy a nagykáti baromifenyésztők köztmezejét megalakítják. A köztestület a mely szervi összeköttetésbe fog lépni a pestmgyei gazd. együlettel, elnöke dr. Keglevich Gábor, alelnöke dr. Desseffy Emléket, Comperle Károlyt, Kosa Adolfot és Raab Mártoné választotta meg.

Gabona és élelmények soronkívül szállítása. A m. kir. államvasutak igazgatósága közli, hogy a f. év szeptember hó 3-ától eltelebített azon határmények, a melyek szerint a Flémish és a várművelő rendelt gabonaszállítások és élelmények soronkívül szállítanak, és a rakodási idő kilenc nappal órára korlátozták, 1903. január 1. napjától kezdve hatályon kívül helyezték. Ebből folyólag a jelzett napot kezdve a szállítmányok felvitelére, továbbításra és rakodására az üzletszabályzat és díjzárókönyv általános határozatai ismét korlátozás nélkül mérvadók.

IPARÜGYEK.

A miskolci kamarából. A miskolci kereskedelmi és iparkamara ma közgyűlést tartott, a melyben bejelentették Szentpáli István volt titkár lemondását, mert Miskolc város polgármestere választotta. A kamara nevében Radványi István kir. tanácsos elnök becsut volt Szentpálit, mire Szentpáli megfogadta, hogy a közgyűlést a kamarának, melynek 12 éven át volt titkára. Ezután Sugár Ignác másodtitkárát választotta meg a miskolci kereskedelmi kamará titkárává.

Gépkiallítás a Székelyföldön. Az OMGE műszaki osztálya Székelyvároshely május hónap azokból a pékekéből, a melyeket a kisgazda használhat, kiállításra rendez.

Az órási pári ezekiskola. A kereskedelmi jogi tanács, az 1884. évi XVII. törvény-cikkbe foglalt ipartörvény 5. §-a, és 101. §-a pontja alapján a budapesti állami mechanikai órási pári iskoláját azon szakiskolák közé sorolta, melyek elvégzése az órási pári és a műszerész (mechanikus) iparban munkakönyv váltására, két évi gyakorlati beosztással után pedig ezen mesterségek önálló üzésére jogosít.

KÖZLEKEDÉS.

Az Adria hajójárat. Fiuméből távira-
zók, hogy az Adria m. kir. tengerhajózási rész-
vételű társaság Adria nevű gőzöse, a viharos idő-
járás folytán megkése, f. hó. 16-án helyett f. hó.
20-án indul Fiuméből ezszakafrikai járatára. Azt
is jelentik, hogy a Zrínyi, tegnap Marselle-be
érkezett. Szapary ma Marseille-be, Petőfi ma
Fiuméből Bordeauxba, Kolozsvár ma Fiuméből
Antwerpenbe és Grimsbybe indultak.

A kelet-ázsiai vasút. A konstantinápolyi
osztrák-magyar nagykövét — mint tudósítónk je-
lenté — tegnap a külügyminiszterrel tárgyalást
kapott, a mely szerint a szultán iradály jóvá-
hagyta a keleti vasúti ügyben követendő eljárásra
vonalközös kompromisszumot.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Települők Temesmegyében. Szentserűl köz-
rel 500 család indul el pár nap múlva a temes-
megyei Nosziczka közre, a hol földberletet
vettek és ott telepedeni szándékoznak. Néhány
hónap múlva Szentserűl Erdélybe is nagyobb esz-
portok szándékoznak elköltözködni.

A Szövetkezeti és Gazdasági Évkönyv.
a melynek ezúttal harmadik évfolyama jelent meg
Szilassy Zoltán és Duday Barna O. M. G. E.
titkárak szerkesztésében, ezúttal inkább arra vonat-
kozik, hogy a már működő szövetkezeteknek leg-
yen gyakorlati tanácsadója. Beszámoló ez évben
is a nagyobb szövetkezeti központok múlt évi
működéséről, főszékvéle azonban, hogy a már mű-
ködő szövetkezetek ügyes-hajos dolgában adjon
megfelelő utmutatást. Az aqó- és bélyegilletékre,
az italmérséi engedélyre, a jelzások kölcsönökre
vonalközös tudnivalókat, az ipartelepítés, a tojás-
értékesítés szervezéséről, szarkavattól ezekben
tárgyalja, utasítást ad e mellett a nevesebb
erkölcsi czélok elérésére is. A gazdasági rész
szintén gyakorlati tanácsokat ad a szarvasmarha,
sertés- és baromifenyésztésre vonatkozólag, tekintet
különösen a kisgazdákra. Van az évkönyvben
megfelelő szórakoztató rész is. A naplari
részlel párhuzamosan közli a szerzők az év
minden hónapjára szóló gazdasági tennivalókat.
A közleményeket gróf Károlyi Sándornak, a

szövetkezetek tagjaihoz írt **Ebrestető-je** vezeti be.
Az Évkönyv egy koránt megrendelhető a szer-
zőknél (Budapest, Közele, Üllői-ut 25).

Arveresek A fűvadászat. Fekete Elek ingósa-
gát I. ker., Fehérvári-ut 29. szám január 29. — Szé-
gati Jakab ingósa-
gát VII. ker., Dobnyai-ut 64.
szám január 12. — Szende Ignác ingósa-
gát VI. ker.,
Váci-ut 37. szám január 9. — Beniczky Tamás
ingósa-
gát I. ker., Fortuna-utca 8. szám január 9. —
10th Ferenc ingósa-
gát VII. ker., Erzsébet kirá-
nyé-ut 33. szám január 9. — Halász Zoltán ingat-
lana a pestvidéki törvényszékénél január 26. — Id.
Weisz Miksa ingósa-
gát IX. ker., Márton-utca 5.
szám január 12. — Dr. Grün Ede ingósa-
gát VI. ker.,
O-tető-utca 48. szám január 12.

**A vidéki Lám Dániel ingósa-
gát Benzeneczen**
(Szászváros j.) január 16. — Györgyevits B.
Miklós ingat-
lana a bajai járásbírósnál január 16. — Papp Jenő ingat-
lana a fogarasi járásbíró-
snál január 24. — Babes Gyula ingat-
lana a
törvényszékénél április 23. — Takacs Pál ingat-
lana a szatmári járásbírósnál január 21. — György
Péter ingat-
lana Parasznya (Mátészalka j.) közh. ja-
nuár 26. — Reichard Márkus ingat-
lana a s-a-újhegyi
törvényszékénél január 13. — Stadler Zsigmondé
ingat-
lana a pesthelyi törvényszékénél január 19. —
Orosz Imre ingat-
lana a kassai törvényszékénél január 16.
— Hartner Ferenc ingat-
lana a Lajtporján (Kismarton j.)
járásbírósnál január 17. — Szalay
János ingat-
lana a pépai járásbírósnál január 15. —
Csorba Imre ingat-
lana a kecskeméti törvényszékénél
január 24. — Vermes Árpád ingósa-
gát Kemencs-
Mihályfán (Kis-Czell j.) január 19. — Duduszy
Elek ingósa-
gát L-Volyán (N-Mihály j.) január 27.
— Ifj. Erdő Lajos ingósa-
gát Tescson január 20. —
Keszler György ingat-
lana Budak (Közégházánál) február 6. —
Kassai Erzsébet ingat-
lana Nánta (Érd j.)
közégházánál január 23. — Pénczés József
ingósa-
gát Jászberényben január 23. — Márcsény
Tivadarné ingat-
lana a szombathelyi törvényszékénél
február 20. — Fűzi János ingat-
lana Tabadj (Vaal
j.) közégházánál február 4. — Bogdán Flórián
ingat-
lana a s-sz-
györgyi járásbírósnál január 23. —
Kölcsmány Károly ingat-
lana a szatmárnémeti
törvényszékénél január 29. — Stajer Péter ingat-
lana a
zombori törvényszékénél január 23. — Melenczer
gér, kel. szerb egyházközs. ingat-
lana a t-beszei já-
rásbírósnál január 30. — Mészáros Juliánna ingat-
lana a
aradi törvényszékénél február 6. — Csáky A.
János ingat-
lana a aradi törvényszékénél február 6. —
Eckert András ingat-
lana a devai törvényszékénél
február 9. — Csikó Károly ingat-
lana Csótó (Papa
j.) közégházánál január 31. — Brunyán János in-
gat-
lana a m-sz-
göti törvényszékénél január 28. —
Ifj. Weisz Dávid ingósa-
gát Huszton január 12. —
Halász Péter ingósa-
gát Mátravölgyön (S-Tarján j.)
január 9. — Angyalosi Sándor ingat-
lana Nagy-
Hódos (Szatmárnémeti j.) január 23. —
Máttyás
Károly ingósa-
gát Debreczenben január 12. —
Borcsa Sándor ingat-
lana Nagy-Alonyó Deves-
er j.) közeg házánál január 29. — Somogyi
Lajos ingat-
lana a debreczeni törvényszékénél január
16-án.

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTÖZSDE.

Gabonaforgalom.

Az ár meg- nevezése	Ezereset			Eszázalékosan		
	száraz	hajón	együtt	száraz	hajón	együtt
a) helyi forgalomban						
buza	5917	5917	—	—	—	—
rozsa	308	308	—	—	—	—
árpa	766	766	2676	—	—	2676
zab	356	356	—	—	—	—
tengeri	1051	1051	—	—	—	—
repce	205	205	18674	—	—	18674
liszt	205	205	2800	—	—	2800
korpa	—	—	—	—	—	—
Összesen	8603	8603	24150	—	—	24150
b) átmeneti forgalomban						
buza	—	—	—	—	—	—
rozsa	—	—	—	—	—	—
árpa	—	—	—	—	—	—
zab	—	—	—	—	—	—
tengeri	—	—	—	—	—	—
repce	—	—	—	—	—	—
liszt	—	—	—	—	—	—
korpa	—	—	—	—	—	—
Összesen	—	—	—	—	—	—

Értéktözsde.
A mai előzsde magasabb külföldi jegyzések kapcsán barátságos hangulatú indult; minthogy azonban bécsi számlára az eladások folytatódott és Berlinből szintén gyengébb hangulatot jelentettek nálunk is béggyadt vált az irányzat. A fontosabb kuisszártékek mérsékelt árhányatlást szenvedtek. Ellenben az utózsde teljesen megváltozott az előzsde képe. Kiindulva a 4 százalékos magyar koronajáradék folytatolagos áremelkedéséből, élénk vételkedv nyilvánult a vezető bankrészevények iránt, mire a két hitelrészevény 3-3 koronával emelkedett és az alapirányzat is lényegesen megváltozott. A helyi értékek piacán csekély volt az érdeklődés a legutóbbi értékek tartott árfolyamát márulnak, kivéve a budapesti szőlővasúti részevényeket, a melyek 4 koronával alacsonyabb árfolyammal kerültek forgalomba. A sorompónál újból élénken keresték a magyar cukoripar részevényeit, úgy, hogy árfolyamuk 20 koronával emelkedett, ellenben a salgótarjánai közszénbánya részevényei mérsékelt kínálat folytán 8 koronával gyengültek. Rendkívül élénk üzlet fejlődött befektetési értékekben; ezek közül különösen a 4 százalékos magyar koronajáradék vásárolták nagy tételekben; jegyzése 0,25 százalékkal emelkedett.

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTÖZSDE.

Gabonaforgalom.
A számok beszélnék. Ma 5800 q. buza érkezett és 20,000 q-on felüli liszttermék szállított innen el.

Malmaink ezúttal már komolyabban foglalkoznak hiányos készletek kiegészítésével. A gyér gabonafelhozatal egyrészt a rossz utakra vezető hűtő vissza, másrészt a termelők a rossz időjárásra való tekintettel igen óvatosan visszatartják magukat. Minthát vidéken — a tegnap a földmívelési miniszteriumban tartott versenytárgyalás árai szerint — a budapesti paritást jóval meghaladó magasabb árakat fizetnek, nagyobb gabonamennyiség felhozatala a közeli jövőben nem remélhető.

A határidőpiacban zab kivételével — mely elhanyagolható — határozatlan szállításbéli hangulat nyilvánult, s a nagyobb czégek a buzát több tételben értesen vásárolták. A new-yorki tőzsde Armour tömeges vételére szállításbéli.
Buza, Tiszavideki: 500 mm. 81.5 k. 8.57 és fél k. 8.50 kor., 100 mm. 81.5 k. 8.50 kor., 200 mm. 81 k. 8.45 kor., 100 mm. 80.5 k. 8.45 kor., 500 mm. 81 k. 8.45 kor., 100 mm. 80.5 k. 8.47 és fél k. 8.47 és fél k., 500 mm. 80.5 k. 8.40 k., 300 mm. 80 k. 8.40 korona, 100 mm. 80 k. 8.42 és fél k., sárga, 100 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., 1050 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., felső, 750 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., 100 mm. 79.5 k. 8.22 és fél k., sárga, 300 mm. 79 k. 8.05 kor., sárga, 400 mm. 77.5 k. 8.05 kor., sárga, mind három hónapra.
Fejérmeyek: 1000 mm. 77.5 k. 8. — kor., 500 mm. 77 k. 8.05 kor., 200 mm. 77 k. 8. — kor., 350 mm. 76 k. 7.92 korona, sárga, mind három hónapra.
Pestmegyei: 100 mm. 80 k. 8.35 k., 100 mm. 79.5 k. 8.35 k., 300 mm. 79.5 k. 8.35 k., 400 mm. 79 k. 8.35 kor., 500 mm. 77.5 k. 8.15 kor., sárga, 300 mm. 79 k. 8.05 kor., 100 mm. 79 k. 8.05 kor., 200 mm. 79 k. 8.05 kor., 400 mm. 77 k. 8.05 kor., 200 mm. 76 k. 8.05 kor., 250 mm. 76 k. 7.90 kor., Budára szállítva, mind három hónapra.
Felsőmagyarországi: 200 mm. 77 k. 8.00 kor., mind három hónapra.
Bánsági: 300 mm. 77.5 k. 8.15 kor., 200 mm. 77.5 k. 7.75 kor., kevert, mind három hónapra.
T-Becsei: 500 mm. 79 k. 8.22 és fél k., három hónapra.
T-Kanisai: 500 mm. 79 k. 8.20 k., három hónapra.
Példé: 100 mm. 78.5 k. 8.20 kor., mind három hónapra.
Kulai: 100 mm. 78.5 k. 8.15 kor., mind három hónapra.
Bácskai: 100 mm. 78.5 k. 8.30 kor., három hónapra.
Rozs: 300 mm. 6.72 és fél k., 100 mm. 6.70 kor., mind késpénzítés mellett, paritás. 1000 mm. 6.70 kor., 100 mm. 6.70 kor., mind késpénzítés mellett.
Tengeri: 200 mm. 5.50 kor., 100 mm. 5.50 kor., késpénzítés mellett, ab Kóbánya, 100 mm. 5.20 kor., késpénzítés mellett, paritás.
Az árak koronacétekben értendők 50 kg.

A határidőüzletben Bradstreet értesítés, másrészt a készárúüzlet szállításbéli irányzatának hatása alatt az árak szintén emelkedtek. Követelt.

Déliüzlet.
Buza áprilisra 7.70, 7.72, 7.70 k.
Rozs októberre 7.72, 7.74.
Közis áprilisra 6.66, 6.67 k.
Tengeri májusra 5.68, 5.67, 5.66 k.
Zab áprilisra 6.08, 6.07, k.
Déli 1 óra koronátlan záródások:
Buza áprilisra 7.71-7.72
Rozs áprilisra 6.66-6.67
Tengeri májusra 5.68-5.67
Tengeri júliusra 5.74-5.75
Zab áprilisra 6.07-6.08
Káposztarepce augusztusra 11.70-11.80

Délutáni forgalom:
Délután teljes napárak mellett a forgalom élénkebb. Páris 5 C-el, Liverpool egyenlőzod pennyvel, Berlin egynegyed márkával magasabb.

Délután 4 óra 30 percek záródások:
Buza áprilisra 7.70-7.71
Rozs áprilisra 6.67-6.68
Tengeri májusra 5.66-5.67
Zab áprilisra 6.07-6.08

Terménýtözsde.
Sertészsír 70 korona, háromdarabos szalonna 61 korona négy darabos szalonna 60 k. 50 kilogrammonként.
Nyers szesz jegyzése: Budapestben 36 — k. pénz, 37 — k. áru.

Gabona- és lisztforgalom.

1903. évi jan. 6. esti 6 óráról jan. 7. esti 6 óráig.

Az ár meg- nevezése	Ezereset			Eszázalékosan		
	száraz	hajón	együtt	száraz	hajón	együtt
a) helyi forgalomban						
buza	5917	5917	—	—	—	—
rozsa	308	308	—	—	—	—
árpa	766	766	2676	—	—	2676
zab	356	356	—	—	—	—
tengeri	1051	1051	—	—	—	—
repce	205	205	18674	—	—	18674
liszt	205	205	2800	—	—	2800
korpa	—	—	—	—	—	—
Összesen	8603	8603	24150	—	—	24150
b) átmeneti forgalomban						
buza	—	—	—	—	—	—
rozsa	—	—	—	—	—	—
árpa	—	—	—	—	—	—
zab	—	—	—	—	—	—
tengeri	—	—	—	—	—	—
repce	—	—	—	—	—	—
liszt	—	—	—	—	—	—
korpa	—	—	—	—	—	—
Összesen	—	—	—	—	—	—

Értéktözsde.
A mai előzsde magasabb külföldi jegyzések kapcsán barátságos hangulatú indult; minthogy azonban bécsi számlára az eladások folytatódott és Berlinből szintén gyengébb hangulatot jelentettek nálunk is béggyadt vált az irányzat. A fontosabb kuisszártékek mérsékelt árhányatlást szenvedtek. Ellenben az utózsde teljesen megváltozott az előzsde képe. Kiindulva a 4 százalékos magyar koronajáradék folytatolagos áremelkedéséből, élénk vételkedv nyilvánult a vezető bankrészevények iránt, mire a két hitelrészevény 3-3 koronával emelkedett és az alapirányzat is lényegesen megváltozott. A helyi értékek piacán csekély volt az érdeklődés a legutóbbi értékek tartott árfolyamát márulnak, kivéve a budapesti szőlővasúti részevényeket, a melyek 4 koronával alacsonyabb árfolyammal kerültek forgalomba. A sorompónál újból élénken keresték a magyar cukoripar részevényeit, úgy, hogy árfolyamuk 20 koronával emelkedett, ellenben a salgótarjánai közszénbánya részevényei mérsékelt kínálat folytán 8 koronával gyengültek. Rendkívül élénk üzlet fejlődött befektetési értékekben; ezek közül különösen a 4 százalékos magyar koronajáradék vásárolták nagy tételekben; jegyzése 0,25 százalékkal emelkedett.

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTÖZSDE.

Gabonaforgalom.
A számok beszélnék. Ma 5800 q. buza érkezett és 20,000 q-on felüli liszttermék szállított innen el.

A határidőpiacban zab kivételével — mely elhanyagolható — határozatlan szállításbéli hangulat nyilvánult, s a nagyobb czégek a buzát több tételben értesen vásárolták. A new-yorki tőzsde Armour tömeges vételére szállításbéli.
Buza, Tiszavideki: 500 mm. 81.5 k. 8.57 és fél k. 8.50 kor., 100 mm. 81.5 k. 8.50 kor., 200 mm. 81 k. 8.45 kor., 100 mm. 80.5 k. 8.45 kor., 500 mm. 81 k. 8.45 kor., 100 mm. 80.5 k. 8.47 és fél k. 8.47 és fél k., 500 mm. 80.5 k. 8.40 k., 300 mm. 80 k. 8.40 korona, 100 mm. 80 k. 8.42 és fél k., sárga, 100 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., 1050 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., felső, 750 mm. 79.5 k. 8.27 és fél k., 100 mm. 79.5 k. 8.22 és fél k., sárga, 300 mm. 79 k. 8.05 kor., sárga, 400 mm. 77.5 k. 8.05 kor., sárga, mind három hónapra.
Fejérmeyek: 1000 mm. 77.5 k. 8. — kor., 500 mm. 77 k. 8.05 kor., 200 mm. 77 k. 8. — kor., 350 mm. 76 k. 7.92 korona, sárga, mind három hónapra.
Pestmegyei: 100 mm. 80 k. 8.35 k., 100 mm. 79.5 k. 8.35 k., 300 mm. 79.5 k. 8.35 k., 400 mm. 79 k. 8.35 kor., 500 mm. 77.5 k. 8.15 kor., sárga, 300 mm. 79 k. 8.05 kor., 100 mm. 79 k. 8.05 kor., 200 mm. 79 k. 8.05 kor., 400 mm. 77 k. 8.05 kor., 200 mm. 76 k. 8.05 kor., 250 mm. 76 k. 7.90 kor., Budára szállítva, mind három hónapra.
Felsőmagyarországi: 200 mm. 77 k. 8.00 kor., mind három hónapra.
Bánsági: 300 mm. 77.5 k. 8.15 kor., 200 mm. 77.5 k. 7.75 kor., kevert, mind három hónapra.
T-Becsei: 500 mm. 79 k. 8.22 és fél k., három hónapra.
T-Kanisai: 500 mm. 79 k. 8.20 k., három hónapra.
Példé: 100 mm. 78.5 k. 8.20 kor., mind három hónapra.
Kulai: 100 mm. 78.5 k. 8.15 kor., mind három hónapra.
Bácskai: 100 mm. 78.5 k. 8.30 kor., három hónapra.
Rozs: 300 mm. 6.72 és fél k., 100 mm. 6.70 kor., mind késpénzítés mellett, paritás. 1000 mm. 6.70 kor., 100 mm. 6.70 kor., mind késpénzítés mellett.
Tengeri: 200 mm. 5.50 kor., 100 mm. 5.50 kor., késpénzítés mellett, ab Kóbánya, 100 mm. 5.20 kor., késpénzítés mellett, paritás.
Az árak koronacétekben értendők 50 kg.

A határidőüzletben Bradstreet értesítés, másrészt a készárúüzlet szállításbéli irányzatának hatása alatt az árak szintén emelkedtek. Követelt.

Déliüzlet.
Buza áprilisra 7.70, 7.72, 7.70 k.
Rozs októberre 7.72, 7.74.
Közis áprilisra 6.66, 6.67 k.
Tengeri májusra 5.68, 5.67, 5.66 k.
Zab áprilisra 6.08, 6.07, k.
Déli 1 óra koronátlan záródások:
Buza áprilisra 7.71-7.72
Rozs áprilisra 6.66-6.67
Tengeri májusra 5.68-5.67
Tengeri júliusra 5.74-5.75
Zab áprilisra 6.07-6.08
Káposztarepce augusztusra 11.70-11.80

Délutáni forgalom:
Délután teljes napárak mellett a forgalom élénkebb. Páris 5 C-el, Liverpool egyenlőzod pennyvel, Berlin egynegyed márkával magasabb.

Délután 4 óra 30 percek záródások:
Buza áprilisra 7.70-7.71
Rozs áprilisra 6.67

